

splittet sit eget Parti i Kamp mod Reaktionen, denne Mand har ikke en Tøddel at anføre, naar man spørger, hvilke Midler har Du, hvorledes vil Du forhindre Folgerne af Provisoriepolitiken? Ikke et Ord har det ærede Medlem, det er det, jeg har ønsket at konstateres. Jeg har villet, at det ærede Medlem skulde benytte Leiligheden til at oplyse, om han tror, at det kan ske paa en Maade, der ikke er skiftet til at uddybe Spliden og Kløften, som han siger, at han ikke vil uddybe. Jeg spørger, med hvilken Ret man kan føre en Debat ved at falde sit eget Parti i Klanken? Man kan sige, at naar man følger sin Særpolitik, saa bethyder det Intet, naar man er et lille Mindretal, men bryder man den taktiske Enhed i en Opposition under Forhold som disse, saa er man pligtig at gjøre Rede for Midlerne til at føre sin Politik igjennem med, og kan det ærede Medlem ikke det, maa han finde sig i, hvad jeg vil sige til ham, at jeg fortryder at have spildt saa mange Ord paa den Politikk, thi det er en Politik, som der ikke er Uvov i.

Berg: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden (Høgsbro): Er det for en kort Bemærkning?

Berg: Ja, saa ganske kort, bliver den maasse ikke!

Formanden (Høgsbro): I saa Fald udfordres Thingets Samtykke til, at det ærede Medlem faar Ordet. Hvis Ingen udtaler sig derimod, vil jeg betragte Samtykket som givet (Ophold). Det er saaledes givet. Det ærede Medlem har Ordet.

Berg: For det ærede Medlems Udtalelser om Forsatningsforandringen i 1866 og om min Stilling til den, takker jeg ham oprigtig. Det skal være mig overordentlig kjært ved Leilighed at benytte hans indgaaende Kjendskab til disse Forhold, og navnlig til min Stilling. Det ærede Medlem fortalte om nogle hemmelige Forhandlinger, som jeg skulde have ført bag det ærede Medlems Ryg i Foraaret 1885. Det ærede Medlem farer vild, han kan ikke i saa Henseende slutte fra sig selv til mig. De hemmelige Forhandlinger, jeg sigtede til, maa være det ærede Medlem meget godt bekendte; thi en Del af dem, og navnlig det, jeg sigtede til, er Pointen i Forhandlinger mellem det ærede Medlem og mig, hvorved jeg bestemt hævdede, at der fra Oppositionens Side skulde gjøres

de yderste Indrømmelser, Folkethingets Væretillod, for at undgaa den Krise, Reaktionen vilde føre os til (Afbrydelse af Holstein-Ledreborg). Jeg har nu givet den fornødne Forklaring og afvist det ærede Medlems Anhydninger om hemmelige Underhandlinger, som jeg overlader det ærede Medlem. Med Hensyn til Betænkningen, som Formanden maatte kjende, skal jeg kun bemærke, at det var jo netop ved en Misforstaaelse, en udfyldig Misforstaaelse fra anden Side, at Formanden ikke kom til at kjende Betænkningen; jeg fandt mig deri i Stedet for at lade foretage en Omtrykning, men selvfølgelig paa den Betingelse, at de ærede Herrer ikke maatte misbruge det senere paa den Maade, hvorpaa de have brugt det, og da de have misbrugt det ved den Maade, hvorpaa de have brugt det, er det forlængst forklaret, hvorledes det hang sammen. Dette er jo et aldeles underordnet Spørgsmaal, det er kun som Led i Novellefamilien imod Veile Amts 2den Valgtreds, at det overhovedet er blevet berørt af mig. Jeg vilde slynde imod den hvidarede Forsamling hvis jeg skulde give den et Prøvetort paa, hvilke forskjellige politiske Standpunkter det ærede Medlem har forsvaret i sit Liv, og hvorledes han har forsvaret og begrundet netop den Politikk, jeg hævder. Derfor skal jeg ikke forlange, at de ærede Medlemmer skulle have den Pine. Men naar det ærede Medlem stadig spørger om og stadig hævder, at det nu er letfindig og forargelig Politikk o. s. v., kan jeg ikke negte, at saa maa det ærede Medlem have handlet meget ubetænt, da han udsatte sig for de Følger, som maatte slynde af Manglen paa Enighed den 1ste April 1885 og derefter begrundede dette i Skrift og Tale, saaledes som han har gjort. For mig har det ikke staaet anderledes, end at jeg vilde undgaa en akut Krise, naar den kunde undgaaes med Været for Folkethinget, men naar Reaktionen, desuagtet brød Løven, som den gjorde, er jeg enig med det ærede Medlem i, at det næppe vilde have nyttet, hvad Oppositionen dengang havde gjort, naar man ikke absolut vilde tage imod vanærende og ydmygende Betingelser — saa fandt jeg mig deri, bødte mig derfor, men med den faste uroffelige Bestemmelse: Vi bøie ikke Nækken, vi bøie os ikke for dette Ministerium, der har ført os saaledes, og vi faae saa se, om Ketten feirer med de Midler, De have til Deres Raadighed. Hvilke Midler har det ærede Medlem for at komme til den attraaede Forstaaelse med Ministeriet? Hvilke Midler har det ærede Medlem til at redde Grundloven efter sine Veie og hvilke Frugter vil det bære? Ja, det er jo muligt, at det kan